

**ARCHIVES HISTORIQUES
DE LA COMMISSION**

**COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"**

COM (76)384

Vol. 1976/0116

Historical Archives of the European Commission

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

KOM (76) 384 endelig udg.

Bruxelles, den 22. juli 1976

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning
vedrørende værdiskalaer for tilladte nominelle mængder af
visse færdigpakkede varer

(forelagt Rådet af Kommissionen)

B E G R U N D E L S E

Dette forslag indgår i rækken af direktiver, der allerede er vedtaget af Rådet om færdigpakkede varer, d.v.s. direktivet af 19. december 1974^{*)} om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om færdigpakning af visse væsker i bestemte volumenstørrelser^{**)} og direktivet om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om emballering af visse varer efter vægt eller volumen i færdigpakninger^{***)}.

Formålet med dette nye forslag er for hver af de nævnte produkter at fastsætte de mængder, der må bringes på markedet i alle medlemsstater.

Det er faktisk nødvendigt at fastsætte disse mængder, idet flere medlemsstater allerede har indført lovbestemmelser af denne art for at beskytte deres forbrugere..Såfremt enhver mængde kunne markedsføres, ville det betyde støtte til en usund konkurrence blandt producenterne, en konkurrence, der til tider ville være mindre samvittighedsfuld gennem en ændring af præstationsformen for at skjule en prisforhøjelse; forbrugeren ville i så fald blive præsenteret for varer af samme art, der blev tilbudt i mængder, der varierede 5, 10 eller 20% og måtte altså foretage indviklede beregninger for at sammenligne priserne. Dette bør undgås af hensyn til forbrugernes beskyttelse, men også af hensyn til størsteparten af producenterne, der bør beskyttes mod en konkurrence, der er på grænsen af det loyale.

Fællesskabet kan imidlertid ikke uden videre lade hver medlemsstat helt uafhængigt træffe de nødvendige foranstaltninger, idet dette ville føre til en effektiv opdeling af et fælles marked; og det ville atter være forbrugeren, der led skade gennem en forringelse af det vareudvalg, han blev præsenteret for, idet producenterne ofte, fremfor at tilpasse deres varedimensioner efter hvert nationalt marked, ville koncentrere deres produktion om levering til nogle få medlemsstater.

*) EFT. nr. L 42 af 15.2.1975.

**) EFT. nr. L 46 af 21.2.1976.

Producenter og forbrugere kom i hvert fald ikke til at drage fordel af de økonomiske muligheder, som et Fællesskab med 250 mio indbyggere byder dem.

Det var derfor nødvendigt for de varer, der er mest udbredt i Fællesskabet, at fastsætte en værdiskala for de mængder, der frit kan ansættes; dette skete allerede for drikkevarer i direktivet af 19. december 1974. Hermed er ikke sagt, at løsningen af dette problem var let. Kommissionens forslag kan kun blive et kompromis mellem producenternes ønsker, - disse ser selvfølgelig ikke gerne en omlægning af deres produktion, en ændring i deres varers fremtræden og i de frit valgte handelssædvaner, på grund af vilkårlige afgørelser - og forbrugerorganisationernes ønsker, som af hensyn til klarhed og sammenlignelighed ønsker et minimum af let kendelige værdier, der om muligt kan sættes i relation til hinanden gennem et let regnestykke (gange eller dividere med to f.eks.).

Desuden må det tilføjes, at der i de enkelte medlemsstater ofte er forskellige sædvaner, der endog til tider er blevet til traditioner, og som det ikke er let at bringe til at stemme overens.

Disse vanskeligheder havde i øvrigt ikke kunnet løses, hvis ikke den foreslåede harmoniseringsordning, således som det for resten var tilfældet ved de andre direktiver om færdigpakkede varer, var blevet en harmoniseringsløsning, der kan kaldes "valgfri". Det vil sige, at medlemsstaterne er forpligtet til at acceptere de færdigpakninger, hvis mængdeværdi er fastsat i direktivet, men tillige er frit stillet, når de anser det for nødvendigt at acceptere andre dimensioner. Denne løsning, der i hvert fald sikrer producenterne, at de varer, der svarer til direktivet, ikke kan forbydes på grund af det indeholdte kvantum, indebærer desuden følgende fordele:

- a) Alle lokale specialiteter, som det ikke ville være af betydning at standardisere på fællesskabsplan, skal ikke behandles inden for direktivets rammer; det vil være de pågældende medlemsstaters regeringer, der skal bedømme, om det er nødvendigt for disse varer at fastholde de mængder, der afviger fra de i direktivet fastsatte, under hensyn til beskyttelsen af deres forbrugere og de økonomiske og sociale vanskeligheder, der eventuelt ville være en følge af den tvang, der udøves over for producenterne.

Enhver mulighed for en eventuel etablering af overgangsordninger, som kun kan drøftes sag for sag, falder derfor ind under den nationale forvaltning eller henføres til bilaterale overenskomster mellem regeringerne og skal ikke være genstand for ansøgninger om undtagelse, der skal drøftes i Bruxelles;

- b) Et analogt problem fremkommer med hensyn til varer, indført fra tredjelande, hvis regeringer selvfølgelig ikke er forpligtet til at respektere direktivet. Det ville være en anormal og unødvendig besværlig procedure, hvis det var nødvendigt at bede Fællesskabet om en undtagelsesbestemmelse for hver enkelt vare, der ønskedes indført i en medlemsstat. Hver regering bør være i stand til at bedømme om betydningen af denne indførsel berettiger til midlertidigt eller ikke midlertidigt at give varer, der ikke svarer til direktivets specifikationer, adgang til det nationale marked.

Dette direktiv er altså en fællesnævner, men Kommissionen håber imidlertid, at den sikkerhed producenterne har for, at de foreskrevne størrelser eller mængder får adgang til hele Fællesskabet, vil tilskynde dem til at orientere deres produktion mod disse værdier, der på kortere eller længere sigt bliver fremherskende på markedet.

Kommissionen erkender den gavn, som forbrugerne vil få af vedtagelsen og gennemførelsen af dette direktiv; muligheden for en nøjagtig skelnen mellem de mængder, der inden for en varekategori sendes på markedet, vil lette sammenligningen mellem varer af samme art; desuden vil vedtagelsen af den samme værdiskala i de forskellige lande begunstige konkurrencen mellem producenterne og øge forbrugernes muligheder for at vælge. Endelig vil den "stordriftsøkonomi", der følger af Fællesskabets størrelse, afspejle sig i produktionsomkostningerne og derved give sig udtryk i salgspriserne.

Det er imidlertid ikke sikkert, at alle problemer hermed er løst. Dels er der et stort antal varer, der ikke sælges i færdigpakninger, således som disse defineres i dette forslag; det er varer, der sælges i løs vægt eller pr. stk. og som emballeres i overvarelse af køberen, eller forud afvejede varer, der indpakkes, når køberen ikke er til stede, men hvis mængde ikke er bestemt ved et forud fastsat valg og derfor ikke svarer til nogen definerbar værdiskala.

Dels er der de varer, der er optaget i dette direktivs bilag II, dvs. . de varer - f.eks. konservesdåser - der kommes i emballager af en forud fastsat størrelse (ofte fremstillet uden kendskab til den vare, de skal indeholde) og som efter korrekt påfyldning ikke indolder en mængde, der kan udtrykkes ved et simpelt tal.

Derfor har Kommissionen til hensigt at gøre den nødvendige forbrugerbeskyttelse fuldstændig ved at foreslå Rådet at vedtage en eller flere direktiver om forpligtelsen til at påføre prisen pr. enhed. Et sådant forslag på fødevarerområdet undersøges i øjeblikket af de kompetente tjenestegrene. Fordelen ved en forpligtelse til at påføre prisen pr. enhed bliver åbenbar, når medlemsstaterne med hjemmel i direktivet om værdiskalaer, især på grund af dets valgfri karakter, har givet tilladelse til markedsføring af et stort antal værdier af færdigpakninger, der indeholder samme vare.

For at vende tilbage til direktivforslaget, så har dette som hovedformål at beskytte den endelige forbruger, dvs. husholdningerne, og det syntes derfor ikke nødvendigt at medtage de varer, der fremstilles til specifik erhvervsmæssig brug. Dette havde faktisk ført til, at man havde måttet tage et stort antal nominelle mængder og meget specifikke preparater i betragtning, hvilket havde besværliggjort direktivets udarbejdelse og kompliceret drøftelserne; dette kunne bringe yderligere forvirring på markedet, fordi der blev godkendt forhandling af færdigpakninger, som indtil nu kun anvendes af specialister og som ikke er kendt af den almindelige forbruger.

Af tilsvarende grunde omfatter direktivforslaget principielt ikke det, der kaldes "luksusvarer", for hvis forhandling i Fællesskabet der ikke kræves et fællesskabsdirektiv. Det beskæftiger sig heller ikke med de forskellige vareprøver, der ikke betales af den endelige forbruger, men f.eks. leveres gratis i reklameøjemed. Det mål Kommissionen satte sig, da den påbegyndte arbejdet, var fastsættelse af en værdiskala for standardmængder, som skulle overholdes for alle varer, hvis den frie varebevægelse, inden for Fællesskabet skulle udnyttes.

Det viste sig hurtigt, at en sådan skala, som udelukkende skulle have indeholdt "runde" talværdier, baseret på decimalsystemet, som f.eks. vægt-systemet eller mønt- og seddelsystemet, umuligt kunne gennemføres straks, idet handelspraksis for tiden er alt for langt fra at være så perfektioneret; et sådant system kan kun indføres etapevis; en brat ændring af handelssædvanerne havde ført til en stor forvirring til skade for alle.

Direktivet omfatter tre bilag, der svarer til tre forskellige varekategorier.

Det første bilag omhandler de færdigpakkede varer, hvis emballage er fremstillet specielt til den vare, den skal indeholde. For disse varer er det teoretisk muligt a priori at vælge simple værdier for den skala, der skal anvendes på det fælles marked. Det har ikke desto mindre ved udarbejdelsen af dette forslag været nødvendigt at tage hensyn til de nu foreliggende værdier. For til syvende og sidst ville en komplet omvæltning på markedet være en betydelig ulempe for forbrugeren, idet omkostningerne, såfremt enhver produktionsteknik skulle ændres med den deraf følgende fornyelse af emballage og kontrol, ville være af en sådan art, at det ikke på nogen måde ville føre til en bedring af situationen.

Det andet bilag omhandler varer, der er færdigpakket i emballager, der er fremstillet uafhængigt af de målelige egenskaber (vægt, tæthed) for de varer, de skal indeholde; det er hovedsagelig konservesdåser eller æsker til rengøringsmidler i pulverform, for hvilke de internationale standardiseringsorganisationer (CEN, ISO) har udarbejdet fortegnelser over det standardiserede indhold. Hovedsagelig på grundlag af dette arbejde foreslår Kommissionen fri omsætning af et vist antal af disse volumenstørrelser. Heraf følger naturligvis en obligatorisk påføring af indholdsmængden på færdigpakningen, idet beholderens størrelse ikke giver forbrugeren tilstrækkelig oplysning.

Kommissionen er overbevist om, at den ved at foreslå en begrænsning af antallet af størrelser, der frit må markedsføres - og idet den på dette område tager hensyn til de beslutninger, der allerede er taget inden for større rammer end Fællesskabets, - allerede har bidraget til at forenkle et marked, der endnu ikke er for oversvømmet.

Det sidste bilag omfatter sluttelig de varer, der sælges som aerosoler. Der mindes om, at Rådet på forslag af Kommissionen allerede har vedtaget et direktiv vedrørende disse varers modstandsdygtighed over for tryk^{*)}.

*) Direktiv 75/324/EØF af 20. maj 1975, offentliggjort i EFT nr. L 147 af 9.6.1975.

Her er antallet af regler ført op til det maksimale, idet der ikke blot er foreslået en skala for beholdernes volumen, men for at sikre en perfekt sammenlignelighed mellem produkter af samme art og for at undgå en utilstrækkelig påfyldning, der vanskeligt kan kontrolleres, er der for hver beholderdimension i en forholdsvis overskuelig tabel fastsat et volumen, som den skal indeholde af det pågældende produkt.

Alle skalaer, der er optaget i dette direktiv har været genstand for en udveksling af synspunkter mellem Kommissionens tjenestegrene, regeringernes sagkyndige, de pågældende producentsammenslutninger (over hundrede) og forbrugerorganisationerne. Som ved ethvert andet kompromis er det dog således, at de alt i alt ikke helt svarer til de ønsker, der er fremsat af alle, der deltog i udarbejdelsen, men de repræsenterer et realistisk grundlag for de drøftelser, der vil finde sted i Europa-Parlamentet, Det økonomiske og sociale Udvalg og Rådet.

De kompetente tjenestegrene i Kommissionen mener, at de vigtigste problemer, der er fremkommet ved udarbejdelsen af dette forslag, for de forskellige varer, der er taget op til behandling, er følgende:

a) I mejerisektoren er de nationale sammenslutningers synspunkter med hensyn til de dimensioner, der skal optages i direktivet meget forskellige, idet de nationale sædvaner og som følge deraf markedsforholdene i de enkelte stater er meget divergerende. De pågældende europæiske sammenslutninger har derfor for hvert produkt foreslået en meget omfattende serie af værdier i modstrid med de ønsker, der fremsattes af de sagkyndige fra regeringerne og af forbrugerrepræsentanterne.

Kommissionens tjenestegrene havde store vanskeligheder i deres forsøg på at træffe et rimeligt valg. Det var f.eks. nødvendigt at tage hensyn til, at pakningerne til sødet og ikke sødet koncentreret mælk er ens, medens de har forskellig vægtfylde, hvilket fører til, at der skal foreslås forskellige værdier for de vægtstørrelser af disse to produkter, som må markedsføres. Der skulle også træffes afgørelser i sådanne tilfælde som ved yoghurt, der i nogle lande forhandles efter vægt og i andre efter volumen. Det samme gælder i øvrigt for andre varer som f.eks. krydderier,

b) Meget ofte førte en samordning af de i Fællesskabet for fødevarer anvendte værdier både til en skala baseret på værdien 100 g (100, 200, 300...) og en skala baseret på værdien 125 (125, 250, 500...). I henhold til ønsker, der flere gange er udtrykt af forbrugerne og de sagkyndige fra regeringerne, blev det forsøgt at fjerne en af disse to værdiskalaer ud fra en vurdering af omfanget af den produktion, der anvendte de forskellige værdier, for så vidt dette var kendt,

- c) Såfremt der i et direktiv, der er vedtaget af Rådet, er fastsat skalacr for visse produkter, er disse blot gentaget for fuldstændighedens skyld og der er ikke fremsat noget nyt forslag. Der samme gælder for forslag fra Kommissionen, når drøftelserne i Rådet har vist en mulighed for at nå til enighed;
- d) Der findes også mange områder, inden for hvilke Kommissionen ikke er kommet med forslag, selv om disse sektorer er af betydning; det drejer sig især om konserverdåser for kød og fisk. Dette kan forklares ved at ISO (International Standard Organisation) er ved at afslutte sit standardiseringsarbejde på dette område. Det kan selvfølgelig ikke undgås at dette arbejde tages med i betragtning på fællesskabsplan, men da der endnu ikke er taget nogen endelig beslutning i sagen, anses det for bedre ikke at sinke fremsendelsen af dette forslag og dermed muligheden for at nå til enighed på et stort antal områder på grund af de områder, på hvilke det på nuværende tidspunkt endnu ikke er muligt at få tilstrækkelig præcise oplysninger om de værdier, der bør vælges;
- e) Med hensyn til sektorerne inden for den kemiske industri vil det måske ved første øjekast se ud, som om mange værdier er opretholdt. Det bemærkes imidlertid, at industrien inden for disse sektorer allerede har gjort en stor indsats for en rationalisering. Tages der hensyn til, at der for tiden inden for kosmetiske artikler mellem 50 g eller ml og 200 g eller ml findes mere end 120 størrelser på markedet, må forenklingen, der følger af Kommissionens forslag, værdsættes, selv om dette ikke fører helt frem til en harmonisering af "engangsmængderne" (engangsvarer), idet den mængde, der i så fald vil blive anvendt, jo er meget afhængig af forbrugeren;
- f) Med hensyn til rengøringsmidler henviser Kommissionen til normerne fra "Comité Européen de normalisation (C.E.N.): EN 23, som blev enstemmigt vedtaget af medlemsstaterne i juli 1974. Denne norm skal ændres, for at der heri kan indføres dimensioner for større emballager. Kommissionen har ingen indvendinger mod denne ændring, men har ikke villet tage stilling i forbindelse med sin godkendelse i Comité Européen de Normalisation.

For konserver og halvkonserver af frugt og grønsager har Kommissionen taget sit udgangspunkt i resultaterne af det arbejde, som på dens anmodning er foretaget inden for Comité Européen de Normalisation, og som er lige ved at blive afsluttet som norm EN 76.

Det bemærkes, at princippet med en henvisning til disse C.E.N. normer blev anført af flere sagkyndige fra regeringerne. Kommissionen har imidlertid i overensstemmelse med Det økonomiske og sociale Udvalgs beslutninger og med den stilling, som repræsentanter for fællesskabslandenes regeringer har indtaget i forskellige internationale organisationer, særlig GATT og FN's økonomiske kommission for Europa, foreslået systemet med en henvisning til normerne, hver gang der foreligger europæiske normer, eller sådanne er lige ved at blive vedtaget.

Kommissionen har imidlertid over for C.E.N. påpeget de vigtigste indsigelser fra regeringseksperternes side i håb om, at denne komité kan forbedre normerne og gøre dem mere i overensstemmelse med regeringernes ønsker inden Rådets vedtagelse af dette forslag.

- g) Med hensyn til aerosoler har Kommissionen i øjeblikket begrænset sig til at foreslå dimensioner for metalbeholdere, men undersøgelserne fortsætter på tilsvarende grundlag med hensyn til beholdere af glas og plastic. Kommissionen agter endnu at supplere sit forslag på dette område i løbet af de kommende måneder, men den har ikke villet vente på fuld overensstemmelse inden forelæggelse af sit første forslag, der allerede udgør en anselig forbedring af markedet, idet der kun er godkendt nogle bestemte størrelser, som alle fyldes på samme måde, hvilket gør en sammenligning mellem produkter af samme art let for forbrugerne. Den europæiske sammenslutning for aerosoler har imidlertid gjort Kommissionens tjenestegrene opmærksom på de problemer, der endnu skal løses på dette område, og som ved den foreliggende lovgivning fordrejer konkurrencen; det drejer sig om den tilladelse, som visse medlemsstater har givet, til at anvende isopropylalkohol som opløsningsmiddel, medens andre medlemsstater foreskriver anvendelsen af ethylalkohol. Da de skatter og afgifter, som opkræves på disse to alkoholtyper er meget forskellige, har Fælles-

skabets industrier forskellige betingelser. Kommissionens kompetente tjenestegrene bør beskæftige sig med dette spørgsmål.

Disse få eksempler viser, af hvilken kompliceret karakter den til Kommissionens forslag knyttede indbyrdes tilnærmelse er, og derfor vil der blive lagt særlig vægt på Europa-Parlamentets og Det sociale og økonomiske Råds udtalelse herom, der obligatorisk skal gå forud, eftersom gennemførelsen af dette direktiv medfører ændringer i de lovbestemmelser, der gælder i flere af medlemsstaterne.

FORSLAG TIL RÅDETS DIREKTIV

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende værdiskalaer for tilladte nominelle mængder af visse færdigpakke-
kede varer

(forelagt Rådet af Kommissionen)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets direktiv 76/211/EEF af 20. januar 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om emballering af visse varer efter vægt eller volumen i færdigpakninger¹⁾ fastsætter de negative tolerancer for indholdet af færdigpakninger samt de påskrifter, disse færdigpakninger skal have påført, og den kontrol, de skal underkastes, for at de kan markedsføres inden for Fællesskabet;

dette direktiv fjerner imidlertid ikke alle hindringer for handelen med færdigpakke-ede varer som følge af forskellig lovgivning med hensyn til disse varers måletekniske egenskaber, og især foreligger der i medlemsstaterne forskellige bestemmelser med hensyn til disse varers vægt eller volumen; der må derfor indledes en indbyrdes tilnærmelse af disse bestemmelser;

1) EFT nr. L 46 af 21.2.1976, s. 1.

Så vidt muligt bør for et givet produkt antallet af værdier for de mængder, som ligger hinanden for nær, og som indebærer fare for at vildlede forbrugeren, nedbringes, således at markedet bliver mere gennemskueligt;

dette forsøg på en nedbringelse må både omfatte varer, der sælges efter vægt eller volumen, og indholdet af pakningerne;

Rådets direktiv 71/316/EØF af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning med hensyn til fælles bestemmelser om måleinstrumenter samt om måletekniske kontrolmetoder²⁾, senest ændret ved tiltrædelsesakten³⁾, fastsætter i artikel 16, at specialdirektiver kan omfatte tilnærmelse af salgsbetingelser for bestemte produkter, især med hensyn til fastsættelse af emballerede mængder -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

2) EFT nr. L 202 af 6.9.1971, s. 1.

3) EFT nr. L 73 af 27.3.1972, s. 4.

Artikel 1

Dette direktiv gælder for de varer, der tilbydes i færdigpakninger, således som disse er defineret i artikel 1 i Rådets direktiv af 20. januar 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om emballering af visse varer efter vægt eller volumen i færdigpakninger, og som er nævnt i det foreliggende direktivs bilag; undtaget er varer, der udelukkende er bestemt for erhvervsmæssig anvendelse.

Artikel 2

De i artikel 1 nævnte varer kan inddeles i tre grupper:

- 1) Varer, som sælges efter vægt eller volumen med undtagelse af de under stk. 2 og 3 i denne artikel nævnte varer og de væsker, som omfattes af Rådets direktiv af 19. december om færdigpakning af visse væsker i bestemte volumenstørrelser.

Bilag I til dette direktiv fastsætter for hver af disse varer værdiskalaen for de nominelle mængder af indholdet i færdigpakninger.

- 2) Varer, som sælges efter vægt eller volumen, og som er pakket i de standardiserede beholdere, der er nævnt i bilag II til dette direktiv.

Direktivet fastsætter for disse varer værdiskalaer for beholdernes volumen, målt til beholdernes rand.

- 3) Varer, som tilbydes i form af aerosoler, og som er påfyldt de standardiserede beholdere, der er nævnt i bilag III til dette direktiv.

Dette direktiv fastsætter ligeledes det nominelle volumen af disse varer, der svarer til hver beholders rumindhold.

Artikel 3

Færdigpakningerne skal under alle omstændigheder være påført angivelse af indholdets nominelle vægt eller nominelle volumen i overensstemmelse med forskrifterne i Rådets direktiv af 20. januar 1976 om emballering af visse varer efter vægt eller volumen i færdigpakninger.

I de i stk. 2 og 3 i artikel 2 nævnte tilfælde skal beholderne ligeledes være påført angivelse af deres nominelle rumfang, målt til beholdernes vand, på en sådan måde, at der ikke kan ske sammenblanding med ovennævnte angivelse:

- enten ved en henvisning til CEN eller ISO normen;
- eller ved angivelse af rumfanget i centiliter og ikke fulgt af symbolet cl.

Artikel 4

Ved fremstillingen af færdigpakninger skal den ikke udnyttede plads reduceres til et minimum og være forenelig med de emballerede varers art, bestemelsessted, senere behandlingsform, fremstillingsteknik og anvendelse.

Artikel 5

Såfremt flere enkelte færdigpakninger samles til en salgsenhed (samlepakning), gælder de værdiskalaer, der er nævnt i bilag I, II og III, kun de enkelte færdigpakninger.

På samlepakningen skal antallet og det nominelle nettoindhold af de enkelte færdigpakninger angives.

Artikel 6

Medlemsstaterne må ikke nægte, forbyde eller begrænse markedsføring af færdigpakkede varer, der opfylder forskrifterne i dette direktiv og dets bilag grundet på værdien af dets nominelle mængde for de færdigpakninger, der er nævnt i bilag I, grundet på værdien af det nominelle rumfang af beholdere for de færdigpakninger, der er nævnt i bilag II, eller ud fra disse to begrundelser for de varer, der er nævnt i bilag III.

Artikel 7

Medlemsstaterne må ikke, før den 1. januar 1985 nægte, forbyde eller begrænse markedsføring af færdigpakkede varer, som opfylder forskrifterne i Rådets direktiv om emballering af visse varer efter vægt eller bestemte volumen i færdigpakninger, og hvis nominelle mængde eller beholderrumfang har en værdi, som ikke er anført i dette direktiv, og som de godkendte på meddelelsesdatoen.

Ovenstående stykke gælder ikke for de foranstaltninger, som vil blive truffet i Det forenede Kongerige og Irland med henblik på at fastlægge værdiskalaer udtrykt i det internationale systems enheder (SI).

Artikel 8

Medlemsstaterne sætter de nødvendige bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden 18 måneder efter dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

Efter meddelelsen af dette direktiv underretter medlemsstaterne Kommissionen om alle senere forslag til administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som de påtænker at udstede på det område, der er omfattet af dette direktiv, i så god tid, at den kan fremsætte bemærkninger hertil.

Artikel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

B I L A G I

VÆRDISKALA FOR NOMINELLE MÆNGDER AF INDHOLDET

I FÆRDIGPAKNINGER

1. Fødevarer, der sælges efter vægt (mængder angivet i g).
 - 1.1. Smør, margarine, animalske og vegetabiliske fedtstoffer
125 - 250 - 500 - 1000 - 2000 - 5000.
 - 1.2.a) Friske oste (undtagen schweizeroste og oste med samme tilbudsform)
62,5 - 125 - 250 - 500 - 1000 - 2000 - 5000.
 - b) Schweizeroste og oste med samme tilbudsform
180 - 360.
 - 1.3. Køkkensalt
250 - 500 - 1000 - 2000 - 3000 - 4000 - 5000.
 - 1.4. Sukker (krystalliseret sukker, hugget sukker og stødt melis)
se direktiv 73/437/EØF, EFT nr. L 356 af 27.12.1973,
 - 1.5. Varer fremstillet af korn
 - 1.5.1. Mel og gryn af korn (undtagen næringsmidler til børn og spædbørn samt cornflakes)
125 - 250 - 500 - 1000 - 2500 - 5000 - 10 000.
 - 1.5.2. Spaghetti, makaroni og lignende varer
125 - 250 - 500 - 1000 - 2000 - 3000 - 4000 - 5000 - 7500 - 10 000.

- 1.5.3. Sleben ris og risflager
.....
250 - 500 - 750 - 1000 - 2500.
- 1.5.4. Flager af korn, klar til servering (cornflakes)
.....
250 - 375 - 500 - 750 - 1000 - 1500.
- 1.6. Spiselig stivelse og tapioka
100 - 200 - 250 - 300 - 400 - 500.
- 1.7. Tørrede grønsager og frugter^{*)}
125 - 250 - 500 - 750 - 1000 - 1500 - 2000 - 5000 - 7500 - 10 000.
- 1.8. Chokolade og kakao
- 1.8.1. Chokolade (i plader og stænger)
.....
Se direktiv 73/241/EØF, EFT nr. L 228 af 16.8.1973, og ændringerne hertil.
- 1.8.2. Kakaopulver
.....
Jf. forslag til Rådets direktiv (nr.
- 1.9. Syltetøj, honning og sukkerholdigt smørpålag
1
- 1.9.1. Syltetøj, marmelade, frugtgelé og kastaniepuré
.....
125 - 250 - 500 - 750 - 1000 - 1500 - 2000 - 2500 - 5000 - 7500 -
10 000.
- 1.9.2. Honning
.....
125 - 250 - 500 - 750 - 1000 - 1500 - 2000 - 2500 - 5000 - 10 000.

^{*)} med undtagelse af kartofler og inddampede grønsager.

- 1.9.3. Kakaoholdigt smørepålag, chokoladepålag og pålag af tørrede frugter
.....
200 - 400 - 500 - 750.

- 1.10. Kaffe, brændt, malet eller ikke malet, cikorie som kaffetilsætning, kaffeerstatning
125 - 250 - 500 - 1000 - 2000 - 3000 - 4000 - 5000 - 10 000.

- 1.11. Te og planter til planteudtræk, som sælges i pakker eller dåser
125 - 250 - 500 - 1000 - 2000 - 2500 - 5000 - 7500 - 10 000.

- 1.12. Frosne varer
 - 1.12.1. Frugt og grønsager, kartofler, kølede og frosne
.....
150 - 300 - 450 - 600 - 750 - 1000 - 1500 - 2000 - 2500.
 - 1.12.2. Fiskefileter og fisk i portioner, også paneret
.....
200 - 300 - 400 - 500 - 600 - 800 - 1000 - 1500 - 2000.
 - 1.12.3. Fiskestanger (sticks)
.....
150 - 300 - 450 - 600.

- 1.13. Varer fremstillet af mælk
 - 1.13.1. Mælk, koncentreret, ikke sødet
.....
80 - 170 - 250 - 340 - 410.
 - 1.13.2. Mælk, koncentreret, sødet
.....
78 - 150 - 400.
 - 1.13.3. Mælkepulver (undtagen instantmælkepulver)
.....
225 - 450 - 900.

- 1.13.4. Instantmælkepulver
.....
200 - 400 - 800.
- 1.13.5. Fløde, steriliseret
.....
114 - 165 - 330 - 395.
- 1.14. Spisekartofler og afledte produkter (tilberedte produkter: chips,
snacks, sticks)
75 - 100 - 125 - 150 - 175 - 200 - 250 - 300 - 400 - 500.
2. Fødevarer, der sælges efter volumen (ml)
- 2.1. Konsumis i pakninger til private husholdninger
(undtagen specialiteter^{*)})
300 - 500 - 750 - 1000 - 1500 - 2000 - 2500 - 3000.
- 2.2. Yoghurt (ren, aromatiseret eller med frugttilsætning), koaguleret
mælk, (ymer)
125 - 250 - 500 - 750 - 1000.
- 2.3. Mælk til kaffe, eller lignende varer
250 - 500 - 1000.
3. Tørfoder til hunde og katte^{**} (g)
100 - 200 - 300 - 400 - 500 - 1000 - 2000 - 3000 - 4000 - 5000 -
7500 - 10 000.
4. Maling og lak færdig til brug (med eller uden opløsningsmidler) (ml)
125 - 250 - 375 - 500 - 750 - 1000 - 2500 - 5000 - 10 000.

*) Ved specialiteter forstås konsumis, hvis volumen ikke bestemmes af indpakningens form.

***) Varer, hvis vandindhold er mindre end 14%.

5. Skriveblak (undtagen tush til sværtepunder og i farver) (ml)
15 - 30 - 60 - 125 - 250 - 500 - 1000.
6. Lim og klæbemidler i fast form eller som pulver (g)
25 - 50 - 125 - 200 - 500 - 1000 - 5000 - 8000 - 10 000.
7. Vedligeholdelsesprodukter (tyndt- eller tyktflydende produkter i ml - faste produkter i g) til læder, fodtøj, træ, gulve, metaller, komfurer, automobiler, vinduesruder, spejle, samt pletrensingsmidler, grundingsmidler, maling og lak til privat brug, insekticider til privat brug, kedelstensfjernere, hypokloriter og andre ikke-farmaceutiske desinfektionsmidler:
 - a 50 - 75 - 100 - 150 - 200 - 250 - 300 - 400 - 500 - 750 - 1000 - 1500 - 2000 - 2500 - 5000 - 7500 - 10 000.
8. Kosmetik: skønhedsmidler, toiletmidler
 - 8.1. Produkter til hudpleje
Barbercreme, hudcreme og creme til hænderne, til almindeligt brug, solbeskyttelsesmidler (ml)
15 - 30 - 40 - 50 - 75 - 100 - 125 - 150 - 200 - 250 - 300 - 500 - 1000.
 - 8.2. Produkter til mundhygiejne (ml)
25 - 50 - 75 - 100 - 125 - 150 - 200 - 250.
 - 8.3. Hårplejemidler (ikke farve)
lak, shampoo, hårskylningsmidler, vandondulationsvæsker, brillantiner, hårcreme (ml)
25 - 50 - 75 - 100 - 125 - 150 - 200 - 250 - 375 - 500 - 750 - 1000 - 2000.

8.4. Badepræparater:

Skumbad og andre skummende præparater til bad og styrtebad (ml)

25 - 50 - 100 - 150 - 200 - 250 - 375 - 500 - 750 - 1000.

8.5. Produkter på spritbasis (ml)

(med mindre end 3% naturlig eller syntetisk parfumeolie og mindre end 70% ethylalkohol for: eau de cologne, lavendelvand, ansigts-lotion, toiletvand, barbersprit)

15 - 25 - 30 - 40 - 50 - 75 - 100 - 125 - 150 - 175 - 200 - 250 - 300 - 400 - 500 - 750 - 1000.

8.6. Deodoranter, intimpæparater

(flydende produkter i ml, faste produkter i g)

20 - 25 - 30 - 40 - 50 - 60 - 75 - 100 - 150 - 200.

9. Vaskemidler

9.1. Såbe i fast form, til personlig brug og husholdningsbrug (g)

50 - 100 - 150 - 200 - 250 - 300 - 400 - 500 - 1000.

9.2. Blød såbe (g)

100 - 250 - 500 - 1000 - 5000 - 10 000.

9.3. Såbespånner (g)

250 - 500 - 750 - 1000 - 3000 - 5000 - 10 000.

9.4. Flydende produkter (blødgøringsmidler, opvaskemidler, flydende rengøringsmidler til gulve) (ml)

100 - 250 - 500 - 750 - 1000 - 1250 - 1500 - 2000 - 3000 - 4000 - 5000 - 6000 - 7000 - 10 000.

10. Opløsningsmidler (ml)

125 - 250 - 500 - 1000 - 1500 - 2500 - 5000 - 10 000.

11. Smøreljer til motorer (ml)

125 - 250 - 500 - 1000 - 2000 - 3000 - 5000.

B I L A G II

VERDISKALA FOR TILLADT BEHOLDERRUMFANG

1. Konserves og halvkonserves i metaldåser og i glas:
Vegetabiliske produkter til konsum (frugter - grønsager - tomater, kartofler)
- 1.1. Metaldåser (ml)
- 1.1.1. Metaldåser, runde
.....
 - Almen liste
106 - 156 - 212 - 236 - 314 - 403 - 425 - 580 - 850 - 1700 -
2650 - 3100 - 4250.
 - Supplerende liste for visse særlige varer
26 - 53 - 71 (trøfler)
71 - 142 (tomatpuré)
340 (artiskokker)
305 - 720 - 875 (hele asparges)
1062 (fluede tomater)
125 (champignons)
492 (supper)
- 1.1.2. Metaldåser, rektangulære
.....
 - Liste for visse særlige varer
525 - 920 (hele asparges)
- 1.2. Glas
 - Almen liste
106 - 156 - 212 - 314 - 370 - 425 - 580 - 720 - 850 - 1062 - 1700
2550 - 2650 - 3100 - 4250.

- Supplerende liste for visse særlige varer

470 (hele asparges)

50 - 285 (eddikesyltede frugter og grønsager)

- Supplerende liste for bage

50 - 125 - 250.

2. Krydderier - aromastoffer (ml)

25 - 50 - 75 - 100 - 175 - 200 - 250 - 500.

3. Vaske- og rengøringsmidler i pulverform i standardpakninger

Rumfanget af disse standardpakninger skal svare til det, som er fastlagt ved norm EN(23), vedtaget i juli 1974. De gengives nedenstående:

<u>Æske nr.</u>	<u>Volumen i alt i ml</u>
E 1	750
E 2	1 500
E 3	2 250
E 5	3 750
E 10	7 700
E 15	11 450
 <u>Tønde nr.</u>	
E 10	7 700
E 15	11 450

4. Klæbemidler (med undtagelse af de i bilag I nævnte varer)

4.1. Klæbemidler til husholdningsbrug, i tuber, flasker og andre små færdigpakninger

53 - 71 - 106 - 156 - 212 - 314 - 425.

4.2. Klæbemidler til teknisk brug i dåser, spande, kander og dunke

580 - 850 - 1062 - 2055 - 2550 - 3100 - 4250 - 4880 - 5650 -
6200 - 7500 - 11 000.

B I L A G III

AEROSOLER, DER SÆLGES I METALDÅSER

Varer, der sælges i form af aerosoler skal have et volumen, der svarer til angivelserne i første kolonne i nedenstående tabel. Afhængig af drivmidlet skal beholderen have et rumfang, der svarer til angivelserne i anden eller tredje kolonne.

VARENS VOLUMEN	BEHOLDERRUMFANG	
	FOR ALLE VARER	undtagen VARER MED TRYKLØFT SOM DRIVMIDDEL
25 ml	40 ml	47 ml
50 ml	75 ml	89 ml
75 ml	110 ml	130 ml
100 ml	140 ml	175 ml
125 ml	175 ml	200 ml
150 ml	200 ml	270 ml
200 ml	270 ml	335 ml
250 ml	335 ml	390 ml
300 ml	390 ml	520 ml
400 ml	520 ml	650 ml
500 ml	650 ml	800 ml
600 ml	800 ml	1000 ml
750 ml	1000 ml	-

Uanset bestemmelserne i artikel 8, stk. 1, litra e), i Rådets direktiv af 20. maj 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler (75/324/ECF) skal varer, der sælges i form af aerosoler ifølge nærværende direktiv ikke bare angivelse af nettoindholdets vægt.